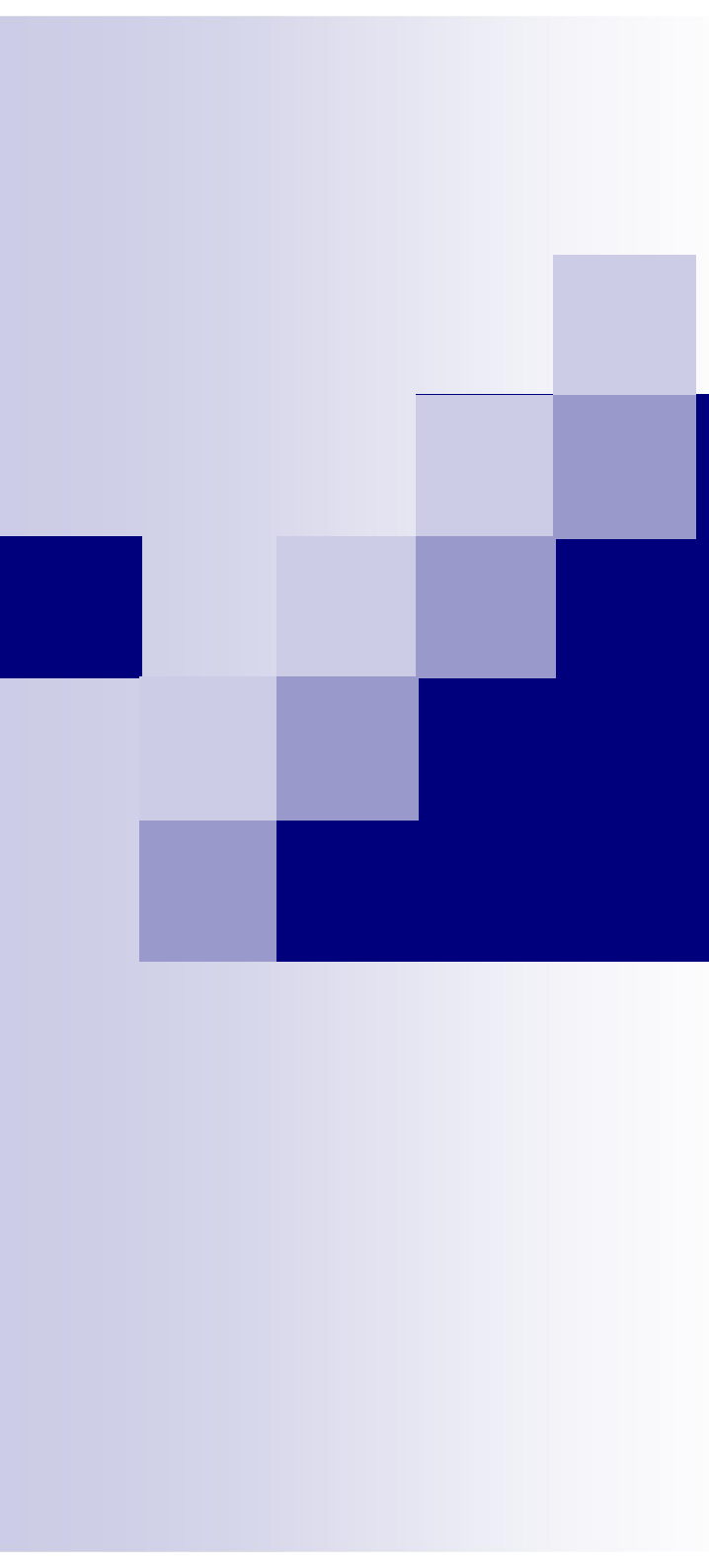

Moștenirea Multiplă. Clase Virtuale

Runtime Type Information - RTTI

- Facilitate a limbajului ce se referă la capacitatea sistemului de a raporta cu privire la tipul dinamic al unui obiect:
 - Oferă informații despre acest tip *în momentul rulării* (spre deosebire de *momentul compilării*).
- Clasele trebuie să fie *polimorfe* pentru ca mecanismul să funcționeze (e.g. să conțină cel puțin o funcție virtuală).
 - `dynamic_cast<>` - operator = convertește în mod sigur un pointer sau o referință către un tip de bază la un pointer sau o referință către un tip derivat.
 - `typeid` - operator = întoarce tipul actual al obiectului curent referit de către un pointer (sau o referință).
- Include în bibliotecă `typeinfo`: `#include <typeinfo>`

RTTI - typeid

- `typeid` - *operator* utilizat pentru a determina clasa unui *obiect* în timpul rulării.

```
const std::type_info& info = typeid(object_expression);  
const std::type_info& info = typeid(type);
```

- Întoarce o referință la un obiect de tip `std::type_info`, cu durata de viață până la sfârșitul programului, și care descrie "*obiectul*".
- Dacă "*obiectul*" este un pointer `null` dereferențiat, atunci operația va arunca o excepție de tip `std::bad_typeid`.
- Clasa `std::bad_typeid` este derivată din `std::exception`.
- Clasa `std::type_info` conține informații despre tip.
- Metoda `name()` returnează un șir de caractere cu numele tipului obiectului.

```
const char* std::type_info::name() const;
```

RTTI - typeid

```
class Animal {
public:
    virtual ~Animal() { }
};

class Mamifer : public Animal {
public:
    virtual ~Mamifer() { }
};

int main() {
    Animal a;
    Mamifer m;
    Animal *pa = &m; // upcasting

    cout << typeid(a).name() << endl; // Animal (determinat static la compilare)
    cout << typeid(m).name() << endl; // Mamifer (determinat static la compilare)
    cout << typeid(pa).name() << endl; // Animal* (determinat static la compilare)

    cout << typeid(*pa).name() << endl; // Mamifer (determinat dinamic la executie
                                        // deoarece este un pointer la o clasa
                                        // polimorfica)
}
```

RTTI - `dynamic_cast`

- `dynamic_cast` - programul convertește un pointer către clasa de bază la un pointer către o clasă derivată și permite apelarea funcțiilor membre (declarate sau moștenite) din clasa derivată.

```
TYPE& dynamic_cast<TYPE&> (object);
```

```
TYPE* dynamic_cast<TYPE*> (object);
```

- Dacă încercați să convertiți la un tip pointer, iar acest tip nu este un tip real al obiectului argument, atunci rezultatul operației de conversie va fi `NULL`.
- Dacă încercați să convertiți la un tip referință, iar acest tip nu este un tip real al obiectului argument, atunci se va arunca o excepție `std::bad_cast`.
- `typeid` este preferat adesea față de `dynamic_cast` în situații în care este nevoie doar de informații despre clasă.
 - `typeid`, aplicat unui tip sau unei valori referință, are o durată de execuție constantă în timp, în timp ce `dynamic_cast` trebuie să traverseze în timpul rulării toată ierarhia de clase corespunzătoare argumentului său.

RTTI – dynamic_cast

```
class Animal {
    public:
        virtual ~Animal() { }
};

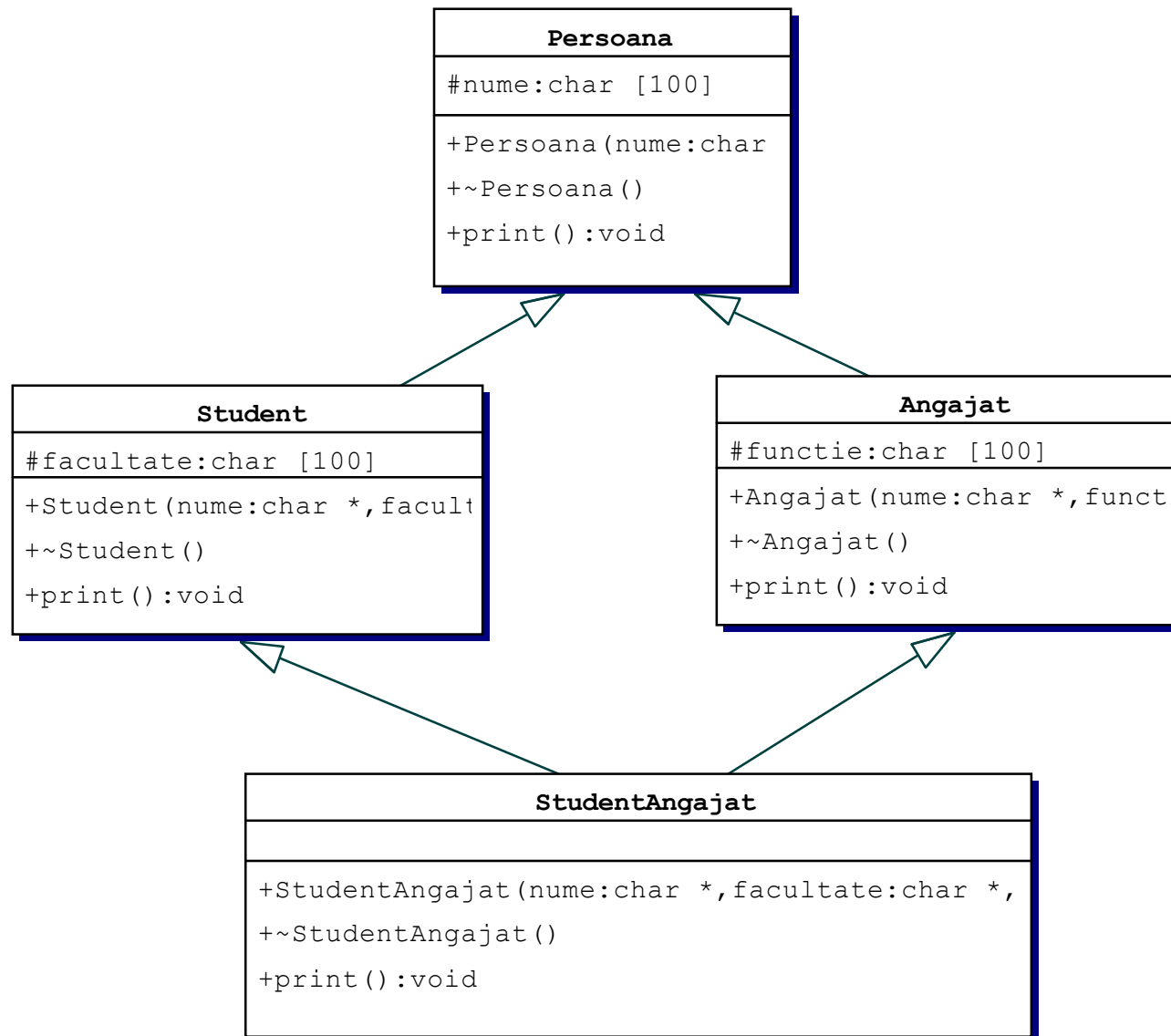
class Mamifer : public Animal {
    public:
        virtual ~Mamifer() { }
};

int main() {
    Animal a;
    Mamifer m;
    Animal *pa = &m;

    if (dynamic_cast<Mamifer*>(pa) != 0) { // downcasting
        Mamifer *pm = dynamic_cast<Mamifer*>(pa);
    }

    return 0;
}
```

Derivarea multiplă. Problema Diamantului (I)

Derivarea multiplă. Problema Diamantului (II)

```
class Persoana {
protected:
    char nume[100];
public:
    Persoana(const char* nume) {
        strcpy(this->nume, nume);
        cout << "Apel constructor Persoana\n";
    }

    ~Persoana() {
        cout << "Apel destructor Persoana\n";
    }

    void print() {
        cout << "Nume:" << nume << endl;
    }
};
```

```
class Student: public Persoana {
protected:
    char facultate[100];
public:
    Student(const char* nume, const char* facultate):
        Persoana(nume) {
        strcpy(this->facultate, facultate);
        cout << "Apel constructor Student\n";
    }

    ~Student() {
        cout << "Apel destructor Student\n";
    }

    void print() {
        Persoana::print();
        cout << "Facultate:" << facultate << endl;
    }
};
```

Derivarea multiplă. Problema Diamantului (II)

```
class Angajat: public Persoana {
protected:
    char functie[100];
public:
    Angajat(const char* nume,
            const char* functie):Persoana(nume) {
        strcpy(this->functie, functie);
        cout << "Apel constructor Angajat\n";
    }

    ~Angajat() {
        cout << "Apel destructor Angajat\n";
    }

    void print() {
        Persoana::print();
        cout << "Functie:" << functie << endl;
    }
};
```

```
class StudentAngajat: public Student,
                     public Angajat {
public:
    StudentAngajat(const char* nume,
                   const char* facultate,
                   const char* functie)
        : Student(nume, facultate),
          Angajat(nume, functie) {
        cout<<"Apel constructor StudentAngajat\n";
    }

    ~StudentAngajat() {
        cout << "Apel destructor StudentAngajat\n";
    }

    void print();
};
```

Derivarea multiplă. Problema Diamantului (III)

```
StudentAngajat:: print() {  
    cout << "Nume: " << nume << endl;  
    Student::print();  
    cout << "Funcție: " << functie << endl;  
}
```

```
int main() {  
    StudentAngajat sa("Teddy", "Informatica",  
"programator");  
    sa.print();  
    sa.Student::print();  
    sa.Angajat::print();  
  
    return 0;  
}
```

The diagram illustrates the sequence of constructor and destructor calls for the object 'sa' of type StudentAngajat. It is organized into two main sections: constructors and destructors. The constructor section lists the calls in the order they occur: first the base class 'Persoana' constructor, then the 'Student' constructor, followed by the 'Persoana' constructor again (likely for a virtual base class), then the 'Angajat' constructor, and finally the 'StudentAngajat' constructor. Below these, the state of the object is shown at three points: after the first 'Persoana' constructor (Nume: Teddy), after the 'Student' constructor (Facultate: Informatica), and after the 'StudentAngajat' constructor (Funcție: programator). The destructor section lists the calls in reverse order: first the 'StudentAngajat' destructor, then the 'Angajat' destructor, followed by the 'Persoana' destructor, then the 'Student' destructor, and finally the 'Persoana' destructor again. Arrows connect the code in the main function to these boxes: from 'StudentAngajat sa(...)' to the first constructor box, from 'sa.print()' to the state box after the second constructor, from 'sa.Student::print()' to the state box after the third constructor, and from 'sa.Angajat::print()' to the state box after the fourth constructor.

Apel constructor Persoana
Apel constructor Student
Apel constructor Persoana
Apel constructor Angajat
Apel constructor StudentAngajat

Nume: Teddy
Facultate: Informatica
Funcție: programator

Nume: Teddy
Facultate: Informatica

Nume: Teddy
Funcție: programator

Apel destructor StudentAngajat
Apel destructor Angajat
Apel destructor Persoana
Apel destructor Student
Apel destructor Persoana

Probleme

- Duplicarea datelor membre din clasa `Persoana` la nivelul clasei `StudentAngajat`.
- La nivelul clasei `StudentAngajat` nu putem să referim direct data membru **nume** moștenită de la clasele de bază.
- Putem însă folosi operatorul de rezoluție pentru a referi această dată membru astfel:

`Student::nume` **respectiv** `Angajat::nume`

Clase virtuale

- Pentru a evita duplicarea datelor membre în cazul moștenirilor multiple, clasa de bază se declară **virtuală** în declarațiile claselor derivate:

```
class B { protected tip x; };  
class B1: virtual public B { };  
class B2: virtual public B { };  
class D: public B1, public B2 { };
```

- Rezultat: data membru **x** se include o singură dată la nivelul clasei derivate **D**.

Clase virtuale. Constructori

- Constructorul clasei derivate **D** trebuie să apeleze explicit constructorul clasei **B**, în vederea creării copiei unice a datelor moștenite de la clasa **B**, pe lângă apelul constructorilor claselor de bază:

```
class D: public B1, public B2 {  
    D(...) : B1(...), B2(...), B(...) {  
        ...  
    }  
};
```

- Ordinea de apel a constructorilor este **B**, **B1**, **B2**, **D**.

Exemplu

```
class Student: virtual public Persoana {
    ...
};

class Angajat: virtual public Persoana {
    ...
};

class StudentAngajat: public Student, public Angajat {
public:
    StudentAngajat(const char* nume, const const char* facultate, const char* functie):
        Angajat(nume, functie), Student(nume, facultate), Persoana(nume) {
        cout << "Apel constructor StudentAngajat\n";
    }

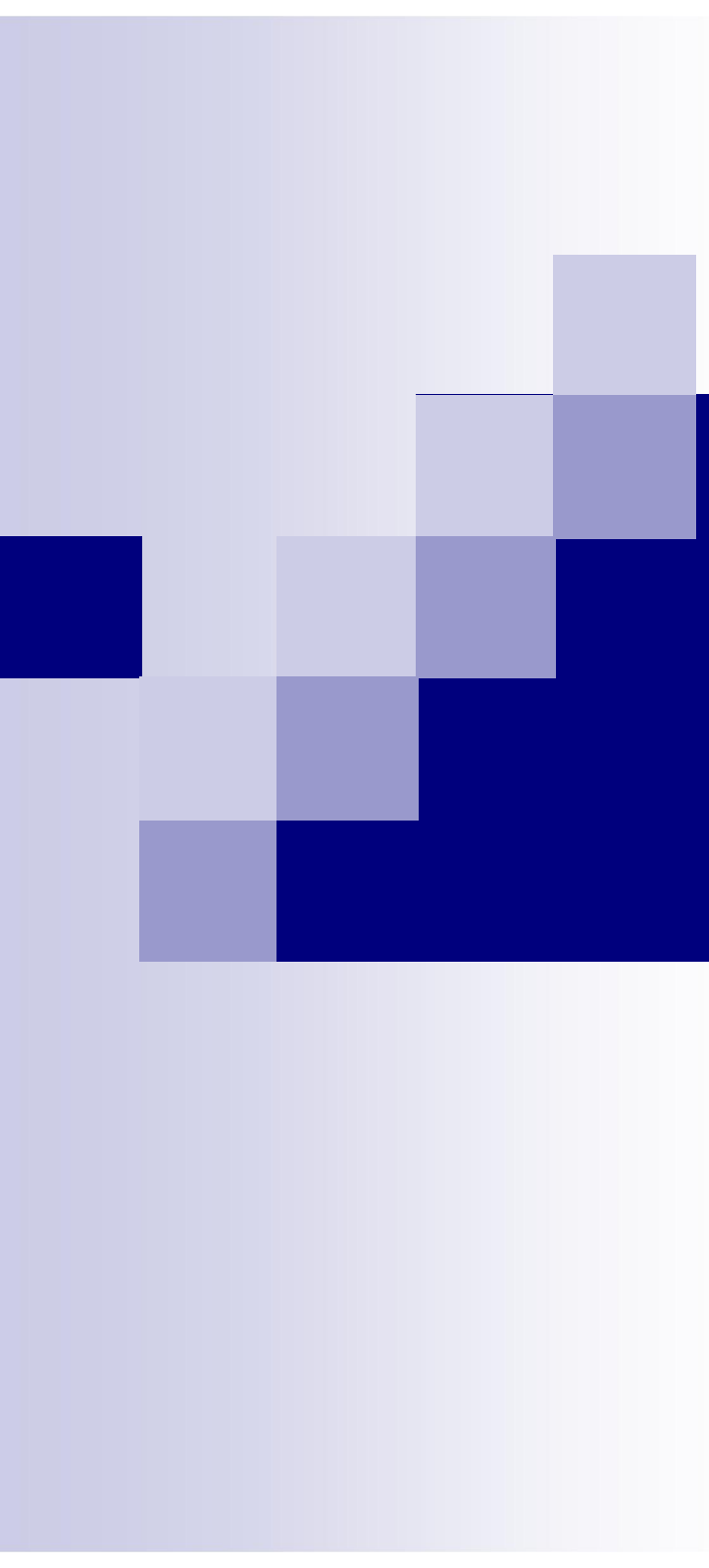
    ~StudentAngajat(){
        cout << "Apel destructor StudentAngajat\n";
    }

    void print() {
        cout << "Nume: " << nume << endl;
        cout << "Facultate:" << facultate << endl;
        cout << "Functie:" << functie << endl;
    }
};
```

Exemplu (cont.)

```
int main() {  
    StudentAngajat sa("Teddy", "Informatica",  
                      "programator");  
    sa.print();  
    sa.Student::print();  
    sa.Angajat::print();  
  
    return 0;  
}
```

Apel constructor Persoana
Apel constructor Student
Apel constructor Angajat
Apel constructor StudentAngajat
Nume: Teddy
Facultate: Informatica
Functie: programator
Nume: Teddy
Facultate: Informatica
Nume: Teddy
Functie: programator
Apel destructor StudentAngajat
Apel destructor Angajat
Apel destructor Student
Apel destructor Persoana

Operații de intrare/ieșire în C++

Operații I/O în limbajul C

- Biblioteci standard `stdio.h` și `conio.h`
- Fișiere text
 - `printf` / `fprintf`
 - `scanf` / `fscanf`
- Fișiere binare
 - `fread`
 - `fwrite`

Operații I/O în limbajul C++

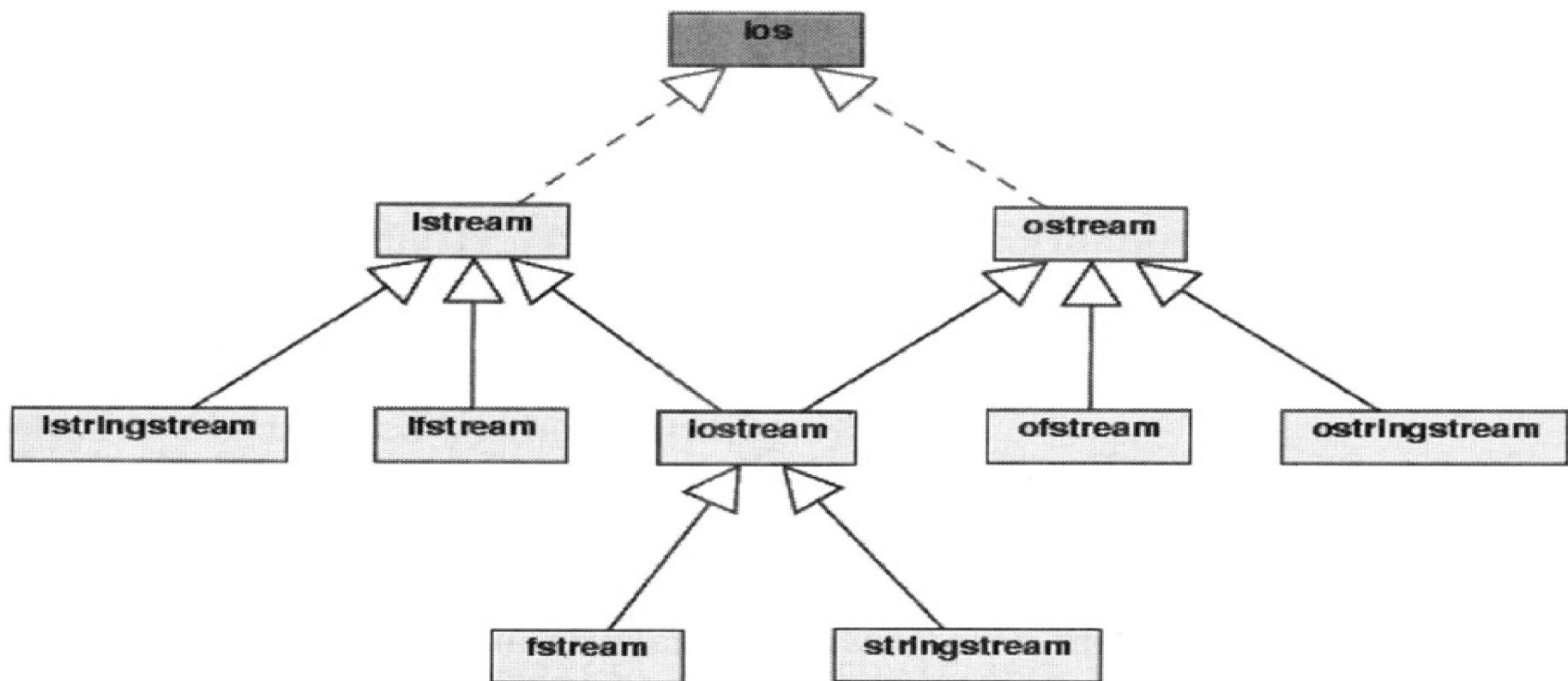
- Limbajul C++ moștenește de la limbajul C funcțiile de I/O.
 - Dezavantaj: permit manipularea doar a tipurilor de bază.
- Limbajul C++ introduce o ierarhie de clase pentru a realiza operațiile de intrare/ieșire (I/O).
- Această ierarhie are la bază concepul de **stream** (flux).
- Flux = secvență de octeți
 - *flux de intrare* – flux de octeți de la o sursă de date (tastatură, unitate de disc, conexiune rețea etc.) către program;
 - *flux de ieșire* – flux de octeți de la program către un consumator de date (ecran, imprimantă, unitate de disc etc.).

Ce este un stream?

- **Stream-ul** este un concept abstract ce înglobează orice ***flux*** de date de la o sursă (canal de intrare) la o destinație (canal de ieșire). Clasificare:
 - *flux de date fără formatare* (de nivel jos): flux binar, octetul fiind unitatea atomică, recomandat pentru prelucrarea rapidă a unor cantități mari de date.
 - *flux de date cu formatare* (flux de nivel înalt): flux text, caracterul fiind unitatea atomică, recomandat pentru majoritatea operațiilor de I/O, fără cerințe de performanță la prelucrare.
- Biblioteca standard ce înglobează ierarhia de clase pentru operații de I/O:

```
#include <iostream.h> // compilatoare vechi  
sau  
#include <iostream>  
using namespace std;
```

Ierarhia de clase I/O

Stream-uri standard

■ Stream-uri standard:

- *cin* – obiect de tip *istream* (*stream*-ul standard de intrare);
- *cout* – obiect de tip *ostream* (*stream*-ul standard de ieșire);
- *cerr* – un obiect de tip *ostream* (*stream*-ul standard de eroare).

■ Operatori

- inserare: '<<'
- extragere: '>>'

Stream-uri standard - `cin`

- operatorul “<<” (*operator de inserție în stream*) se folosește pentru operațiile de scriere pe un stream (ieșire standard, fișier etc.).
- este un operator binar.
 - în partea sa stângă (operandul stâng) trebuie să avem un obiect de tip `ostream` (sau derivat din `ostream`).
 - în partea dreaptă (operandul drept) putem avea o expresie.
- operatorul este supraîncărcat pentru tipurile standard.
- pentru tipurile noi programatorul trebuie să supraîncarce.
- se pot înlănțui operațiile de inserție.
 - operatorul “<<” returnează o referință la stream
- pentru a scrie pe ieșirea standard (consolă) se folosește `cout`.

Stream-uri standard - `cout`

- operatorul “>>” (*operator de extracție din stream*) se folosește pentru operațiile de citire dintr-un stream (intrare standard, fișier etc.).
- este un operator binar.
 - în partea sa stângă (operandul stâng) trebuie să avem un obiect de tip `istream` (sau derivat din `istream`).
 - în partea dreaptă (operandul drept) putem avea o variabilă.
- operatorul este supraîncărcat pentru tipurile standard.
- pentru tipurile noi programatorul trebuie să supraîncarce.
- operațiile de extracție se pot înlănțui.
 - operatorul “>>” returnează o referință la stream
- pentru a prelua date de la intrarea standard (tastatură) se folosește `cin`.

Formatarea ieșirii

■ Funcții pentru formatarea ieșirii:

- `fmtflags setf(fmtflags fmtfl);` **sau**
- `fmtflags setf(fmtflags fmtfl, fmtflags mask);` -
realizează activarea unor indicatori de formatare.

Masca de biți (mask)	Valorile flagurilor (fmtfl)
adjustfield	left, right sau internal
basefield	dec, oct sau hex
floatfield	scientific sau fixed

Exemplu: `cout.setf(ios::hex, ios::basefield)`

- `setf(fmtfl)` **este echivalentă cu** `flags(fmtfl|flags())`
- `setf(fmtfl, mask)` **este echivalentă cu**
`flags((fmtfl&mask)|(flags()&~mask))`

Formatarea ieșirii

- `void unsetf (fmtflags mask);` - dezactivarea unor indicatori
`cout.unsetf(ios::fixed | ios::scientific);`
- `int width(int w);` - specifică numărul minim de caractere alocat câmpului în care se va efectua următoarea scriere.
 - dacă numărul de caractere necesar pentru scrierea unei valori este mai mic decât numărul specificat atunci spațiul rămas liber va fi completat cu un caracter specificat. Acesta este setat în mod implicit la un spațiu.
 - dacă scrierea unei valori necesită un număr de caractere mai mare decât cel specificat atunci se vor folosi atâtea caractere câte sunt necesare.
- În cazul în care valoarea afișată ocupă mai puține caractere decât lungimea, ea poate fi *aliniată la dreapta* `ios::right` (implicit) sau *la stânga* `ios::left` (pentru orice fel de date) sau *internal*, pentru date numerice (întregi sau reale).
- Alinierea internă separă semnul unui număr de cifrele sale. Semnul este aliniat la stânga, iar cifrele sunt aliniate la dreapta. Este folosit în programele de contabilitate.

Formatarea ieșirii

- `int precision(int p) ;` – stabilește numărul de cifre folosite pentru afișarea valorilor reale.
 - în funcție de context, poate reprezenta numărul total de cifre sau numărul de cifre de după punctul zecimal.
- numerele reale sunt păstrate folosind formatul cu virgulă mobilă.
- avem trei formate de afișare: general (implicit), fix și științific.

Formatarea ieșirii

- Formatul *fix* (`ios::fixed`), are o parte întreagă, punct zecimal și o parte fracționară. Precizia reprezintă numărul de cifre aflate după punctul zecimal.
- În formatul *științific* (`ios::scientific`), un număr se reprezintă sub forma $F = \pm m \times 10^n$ sau $F = \pm mEn$, unde m este mantisa ($1 \leq m < 10$) iar n este exponentul (poate fi orice număr întreg pozitiv sau negativ). Precizia reprezintă numărul de zecimale ale mantisei.
- Formatul *implicit* afișează valoarea în forma fixă sau în forma științifică, în funcție de precizie. Fie n numărul de cifre ale părții întregi a valorii de afișat și fie p precizia curentă:
 - dacă $n \leq p$, se va folosi formatul fix de afișare, iar pentru partea zecimală se vor afișa $p - n$ zecimale, cu rotunjire.
 - dacă $n > p$, se va folosi formatul științific de afișare, cu mantisă și exponent, iar precizia reprezintă numărul de cifre ale mantisei.

Formatarea ieşirii

- Numerele în baza 10 (`ios::dec`) nu au prefix, numerele în baza 8 (`ios::oct`) sunt prefixate cu cifra 0, iar numerele în baza 16 (`ios::hex`) sunt prefixate cu 0x.
- `char fill(char ch);` – stabileşte caracterul folosit pentru umplerea spaţiilor rămase libere din cadrul câmpului de afişare.
- `ios::adjustfield` – stabileşte modul de aliniere.
- `ios::basefield` – stabileşte baza de numeraţie.
- `ios::floatfield` – stabileşte modul de reprezentare a numerelor reale la afişare.

Formatarea ieșirii

■ Indicatori de formatare:

- ☐ `ios::fixed` – numerele reale vor fi afișate folosind notația cu virgulă zecimală.
- ☐ `ios::scientific` – numerele reale vor fi afișate folosind notația științifică (cu exponent).
- ☐ `ios::showpoint` – virgula zecimalelor va fi afișată întotdeauna la variabile de tip număr real chiar și pentru valori întregi.
- ☐ `ios::right` – specifică ca datele să fie afișate aliniate la dreapta, atunci când este specificată lungimea câmpului de afișare

Exemplul 1

```
#include <iostream>

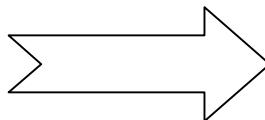
using namespace std;

int main(){
    cout << 128 << endl ;    // afișarea se face pe dimensiune implicita

    cout.unsetf(ios::dec);    // se dezactiveaza afisarea in zecimal
    cout.setf(ios::hex);      // se activeaza afisare in hexazecimal
    cout.setf (ios::showbase); // se afiseaza baza de numeratie
    cout << 255 << endl;

    cout.setf(ios::scientific);
    cout << 123.456;

    return 0 ;
}
```


128
0xff
1.234560e+002

Exemplul 2

```
#include <iostream>
```

```
using namespace std;
```

```
int main() {
```

```
    cout << 123 << endl; // afisarea se face pe dimensiunea implicita
```

```
    cout.width(10);      // se modifica campul la dimensiunea 10
```

```
    cout << 123 << endl;
```

```
    cout.width(12);      // se modifica campul la dimensiunea 12
```

```
    cout.fill('*');      // se stabileste caracterul de umplere la '*'
```

```
    cout << 123 << endl;
```

```
    cout.width(12);      // se modifica campul la dimensiunea 12
```

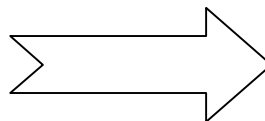
```
    cout.precision(2);   // se specifica afisarea cu precizie 2
```

```
    cout.setf(ios::fixed); // este activata notatia cu virgula zecimala
```

```
    cout << 123.456 << endl;
```

```
    return 0;
```

```
}
```



```
123
          123
*****123
*****123.46
```

Manipulatori

- Formatarea se mai poate realiza și cu ajutorul **manipulatorilor**.
- Un **manipulator** este o funcție auxiliară având rolul de a modifica parametrii de formatare ai unui flux de intrare / ieșire.
- Un **manipulator** primește ca parametru și întoarce ca rezultat, adresa fluxului asupra căruia trebuie să acționeze, astfel încât pot fi inserați în expresiile de intrare / ieșire.
- Exista manipulatori cu parametri și fără parametri.
- Biblioteca standard ce include manipulatori cu parametri:
`#include <iomanip.h> // compilatoare vechi`
sau
`#include <iomanip> // compilatoare noi`

Manipulatori

■ Exemple de manipulatori definiți:

- `dec` - activează bitul *dec* (la intrare / ieșire);
- `hex` - activează bitul *hex* (la intrare / ieșire);
- `oct` - activează bitul *oct* (la intrare / ieșire);
- `endl` - inserează caracterul `'\n'` și golește zona buffer (la ieșire);
 - Obs. Mai lent decât `cout << '\n';`
- `flush` - golește zona buffer (la ieșire);
- `setfill(int)` - stabilește caracterul de umplere;
- `setprecision(int)` - stabilește precizia pentru numere în virgulă mobilă;
- `setw(int)` - stabilește dimensiunea câmpului folosit pentru următoarea operație de afișare.

Manipulatori

■ Exemple de manipulatori definiți:

- `setiosflags()` - un manipulator parametrizat îndeplinind aceeași sarcină ca funcția membru `setf()`;
- `left` - activează alinirea la stânga (la ieșire);
- `right` - activează alinierea la dreapta (la ieșire);
- `internal` - activează alinierea internă (la ieșire);
- `fixed` - activează afișarea numerelor reale în format fix;
- `scientific` - activează afișarea numerelor reale în format științific;
- `showbase` - scrie și baza de numerație la afișarea unui număr întreg;
- `showpos` – afișează '+' în fața valorilor pozitive.
- `skipws` – la citire se sare peste eventualele caracterele albe aflate înainte de valoarea de citit.

Exemplul 3

```
#include <iostream>
#include <iomanip>
```

```
using namespace std;
```

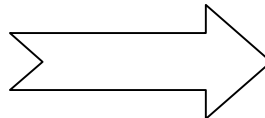
```
int main() {
    cout << 123 << endl;
```

```
    cout << hex << showbase << 123 << endl;
    cout << oct << showbase << 123 << endl;
    cout << 1234.56 << endl;
```

```
    cout << setprecision(2) << setw(10) << setfill('*')
        << setiosflags(ios::fixed);
    cout << 1234.56 << endl;
```

```
    return 0;
```

```
}
```



```
123
0x7b
0173
1234.56
***1234.56
```

Formatarea intrării / ieșirii

- Pentru formatarea afișării se pot specifica
 - *lungimea* – numărul de caractere care vor fi utilizate pentru afișarea valorii dorite;
 - *alinierea*;
 - *caracterul de umplere*;
 - *precizia*;
 - *baza de numerație*;
 - *formatul de afișare al valorilor reale*.
- Pentru formatarea citirii se pot specifica
 - *baza de numerație* în care se consideră valoarea întreagă introdusă;
 - *modul de tratare a caracterelor albe*.

Operații de intrare / ieșire cu fișiere

- Operațiile de intrare / ieșire cu fișiere se realizează prin intermediul următoarelor clase:
 - `ifstream`
 - `ofstream`
 - `fstream.`

Operații de intrare / ieșire cu fișiere

■ Constructori

```
ofstream::ofstream(const char* name,  
                  ios::openmode = ios::out | ios::trunc);  
ifstream::ifstream(const char* name,  
                  ios::openmode = ios::in);  
fstream::fstream(const char* name,  
                 ios::openmode = ios::in | ios::out);
```

Operații de intrare / ieșire cu fișiere

■ Moduri de deschidere a fișierelor:

- *ios::in (input)* – permite operații de citire din flux;
- *ios::out (output)* – permite operații de scriere în flux;
- *ios::app (append)* – adaugă la sfârșitul fișierului;
- *ios::ate (at end)* – poziționează pointer-ul la sfârșitul fișierului, însă informațiile pot fi scrise oriunde în cadrul fișierului;
- *ios::trunc (truncate)* – este modul de deschidere implicit: vechiul conținut al fișierului este pierdut;
- *ios::binary* – deschide fișierul în mod binar.
- *ios::nocreate (deprecated)* – dacă fișierul nu există, atunci operația eșuează;
- *ios::noreplace (deprecated)* – dacă fișierul deja există, atunci operația eșuează.

Operații de intrare / ieșire cu fișiere

- Rezultatul operațiilor de intrare/iesire poate fi testat prin intermediul a patru funcții membre:
 - `eof()` – întoarce *true* dacă s-a ajuns la sfârșitul fișierului;
 - `bad()` – întoarce *true* dacă o operație de citire sau scriere eșuează;
 - `fail()` – întoarce *true* dacă o operație de citire sau scriere eșuează sau dacă apare o eroare de format la citire;
 - `good()` – verifică dacă toate cele trei rezultate precedente sunt *false*.
- Închiderea unui fișier se face apelând funcția (metoda)
 - `close()`

Exemplul 4

```
#include <iostream>
#include <fstream>

using namespace std;

int main() {
    int n = 10, t;
    ofstream out("output.txt");

    for(int i = 0; i < n; i++) {
        out << i * i << endl;
    }
    out.close();
}
```

```
ifstream in("output.txt");
if (!in) {
    cerr << "Eroare deschidere";
    exit(0);
}

while (!in.eof()) {
    in >> t;
    if (in.good()) {
        cout << t << endl;
    }
}

in.close();

return 0;
}
```

Operații de citire / scriere în mod binar

- Scrierea într-un fișier binar se poate face prin intermediul funcției:

```
ostream& write(const char* s, streamsize n);
```

- Citirea dintr-un fișier binar se poate face prin intermediul funcției:

```
istream& read(const char* s, streamsize n);
```

Exemplul 5

```
#include <iostream>
#include <fstream>

using namespace std;

int main() {
    int n = 10, t;
    ofstream out("output.bin", ios::binary);

    for(int i = 0; i < n; i++) {
        // out.write(static_cast<char*>(&i),
        //           sizeof(i));
        out.write(reinterpret_cast<char*>(&i),
                  sizeof(i));
    }

    out.close();
}
```

```
ifstream in("output.bin", ios::binary);

if (!in) {
    cerr << "Eroare deschidere fisier";
    exit(0);
}

while(!in.eof()) {
    // in.read(static_cast<char*>(&t),
    //         sizeof(t));
    in.read(reinterpret_cast<char*>(&t),
            sizeof(t));
    if (in.good()) {
        cout << t << endl;
    }
}

in.close();

return 0;
}
```

Poziționarea într-un fișier

- Există doi pointeri ce indică locația (în cadrul fluxului de intrare / ieșire) unde se va efectua următoarea operație – scriere (*put*) sau citire (*get*).
- Obținerea valorii pointerului ce indică locația (poziția) unde se va efectua următoare operație (citire / scriere) într-un fișier, se face prin intermediul următoarelor metode:

- `pos_type ostream::tellp()` ;

- `pos_type istream::tellg()` ;

- `tellp()` – poziția pointerului pentru scriere.
- `tellg()` – poziția pointerului pentru citire.

Poziționarea într-un fișier

- Poziționarea pointerului (cursorului) ce indică locația unde se va realiza operația următoare (citire / scriere) într-un fișier, se poate face prin intermediul metodelor:

- `ostream& ostream::seekp(off_type offset, ios::seekdir pos);`

- `istream& istream::seekg(off_type offset, ios::seekdir pos);`

unde `pos` poate avea una din următoarele valori:

- `ios::beg` – specifică poziția de la începutul stream-ului;
 - `ios::end` – specifică poziția de la sfârșitul stream-ului;
 - `ios::cur` – specifică poziția curentă a stream-ului.

Referințe

- https://www.bogotobogo.com/cplusplus/dynamic_cast.php
- <https://stackoverflow.com/questions/332030/when-should-static-cast-dynamic-cast-const-cast-and-reinterpret-cast-be-used>
- <http://faculty.cs.niu.edu/~mcmahon/CS241/c241man/node83.html>
- <http://www.cs.fsu.edu/~cop3014p/lectures/ch3/index.html>
- <https://www.tenouk.com/Module18a.html>